

Propis demokratije, izbora i rada u demokratskom sistemu

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

www.islamqa.info

Prijevod:

Senad Muhić

Revizija:

Ersan Grahovac

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿ حكم الديمقراطية والانتخابات والعمل في أنظمتها ﴾

« باللغة البوسنية »

موقع الإسلام - سؤال وجواب

ترجمة:

سناد موهيتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Propis demokratije i izbora, te rada u demokratskom sistemu

Pitanje:

Kakav je propis demokratije, rada u parlamentu ili na nekom drugom nivou u demokratskom sistemu, te kakav je propis biranja i predlaganja određene osobe putem demokratije?

Odgovor:

Hvala Allahu.

Prvo: Demokratija je sistem kojeg su uspostavili ljudi i u tom i sistemu oni jedan drugom sude na osnovu zakona koji su sami donijeli, što je u suprotnosti sa islamom, jer u islamu sud pripada samo Allahu Uzvišenom i Velikom. Upravo zbog toga, pravo propisivanja zakona nema niko od ljudi, bez obzira o kome se radilo.

U djelu *Mevsuatu-l-edjani ve-l-mezahibi-l-mu'asireti*, 2/1066-1067., stoji: „Nema sumnje da je demokratija jedan od oblika savremnog širka (politeizma), jer se Allah, kao Gospodar svjetova ne uzima kao Onaj Koji jedini može da nešto propiše, nego se u demokratskom sistemu to prepušta čovjeku. Allah Uzvišeni veli: *Oni kojima se, mimo Njega, klanjate, samo su imena koja ste im nadjenuli vi i preci vaši - Allah o njima nikakva dokaza nije objavio. Sud pripada*

jedino Allahu, a On je naredio da se klanjate samo Njemu. To je jedino prava vjera, ali većina ljudi ne zna. (Jusuf, 40.)

I kaže: *Sud pripada samo Allahu.* (El-En'am, 57).“

Ovu temu smo pojasnili u odgovoru na pitanje pod brojem [98134](#). (tj. Razumijevanje demokratije u islamu)

Drugo: Ko zna na kakvim principima djeluje demokratija i spozna njen propis, a zatim smatrajući ispravnim taj sistem i praktikujući njegove zakone, kandiduje se ili predloži nekog drugog za kandidata, nalazi se u velikoj opasnosti, jer kao što smo već pojasnili, demokratski sistem je u koliziji sa islamom.

Ukoliko se neko kandiduje ili predloži nekog drugog u skladu sa ovim sistemom, imajući za cilj da bude član parlamenta kako bi ukazivao na njihove greške, iznosio im argumente i borio se protiv zla i nepravde onoliko koliko je u mogućnosti, onda to ulazi u pitanje idžtihada i ulazi u sferu mogućnosti da se učini neka korist.

I ne samo to, nego pojedini islamski učenjaci su stava da je izlazak na izbore obavezan.

Šejh Usejmin je upitan o propisu izbora, pa je dao sljedeći odgovor: „Ja smatram obaveznim izlazak na izbore. Smatram obaveznim da izaberemo nekoga koga smatramo dobrim, jer ukoliko se dobri ljudi povuku, pitanje je ko će doći na njihovo mjesto. Sasvim je jasno da će na njihovo mjesto doći ljudi koji muslimanima ne

žele dobro ili ljudi koji rade samo ono što im se kaže. Zato mi moramo da odaberemo nekoga ko je dobar.

Ako neko kaže: 'Izabrali smo jednog koji je dobar, ali većina u parlamentu je suprotna tome', kažemo mu: 'Nije problem, jer upravo taj jedan može da Allahovom pomoći bude uzrokom da ostali prihvate istinu koja im se iznese. Ono što nama nedostaje je iskrenost prema Allahu. Previše se uzdamo u materijalne stvari, a ne gledamo u ono što Allah poručuje. Zato izaberi onoga koga smatraš dobrim i uzdaj se u Allaha.'¹

Stalna komisija za islamska pitanje je upitana: „Da li je dozvoljeno glasanje i kandidovanje na izborima, imajući u vidu da u našoj državi ne vlada islamski zakon?“

U njihovom odgovoru stoji: „Nije dozvoljeno muslimanu da se kandiduje na takvim izborima s ciljem dobijanja redovnog posla u vladi koja ne sudi po šerijatu, već djeluje po drugom zakonu. Nije dozvoljeno muslimanu da za takvog glasa ili bilo koga ko radi u ovoj vladi, osim ako se radi o kandidatu koji je musliman i da se oni koji biraju nadaju da će tim činom vlast preobratiti u islamsku, uzimajući taj ulazak za sredstvo preuzimanja vlasti, pod uslovom da onaj koji se kandidovao ne radi na pozicijama koje se kose sa islamskim šerijatom.“

Komisija u sastavu: Abdu-l-Aziz b. Baz, Abdu-r-Rezzak El-Afifi, Abdullah b. Gudejjan, Abdullah b. Ku'ud.²

¹ *Lika'atu-l-babi-l-meftuhi.*

² *Fetava-l-ledžneti-d-daimeti, 23/46-47.*

Također su upitani: „Kao što vam je poznato, kod nas se u Alžiru održavaju zakonodavni izbori. Postoje stranke koje pozivaju i propagiraju islam, a postoje i one koje to ne rade. Kakav je propis ukoliko neko glasa za neislamski zakon, a obavlja namaz?”

Odgovorili su: „Obaveza je muslimanima koji žive u zemljama koje ne sude po šeriatu da se trude koliko god su u mogućnosti da praktikuju islamske propise i da svi zajedno pomažu stranku koja će suditi po šerijatu. Pomaganje onih koji ne žele šeriat nije dozvoljeno, i vodi čovjeka u kufr, jer Uzvišeni veli:

I sudi im prema onome što Allah objavljuje i ne povodi se za prohtjevima njihovim, i čuvaj ih se da te ne odvrate od nečega što ti Allah objavljuje. A ako ne pristaju, ti onda znaj da Allah želi da ih zbog nekih grijehova njihovih kazni. A mnogi ljudi su, zaista, nevjernici. Zar oni traže da im se kao u pagansko doba sudi? A ko je od Allaha bolji sudija narodu koji čvrsto vjeruje? (El-Maide, 49-50.)

Nakon što je Allah Uzvišeni pojasnio kufr onih koji ne sude po Allahovom zakonu, upozorio je na opasnost pomaganja i uzimanja za prisne prijatelje onih koji ne sude po Njegovim zakonima, te je naredio vjernicima da Ga se boje ako su istinski vjernici. On veli: ***O vjernici, ne prijateljujte s onima koji vjeru vašu za podsmijeh i zabavu uzimaju, bili to oni kojima je data Knjiga prije vas, ili bili mnogobošci – i Allaha se bojte ako ste vjernici.*** (El-Maide, 57.)

Allah daje uputu i neka je blagoslov na Poslanika Muhammeda i njegove ashabe.“

Komisija u sastavu: Abdu-l-Aziz b. Baz, Abdu-r-Rezzak El-Afifi, Abdullah b. Gudejjan.³

Islam, pitanja i odgovori

³ *Fetava-l-ledžneti-d-daimeti*, 1/373.